★ Justiție și onoare ★

CLOPOTUL BUCOVINEI

Director: Ioana - Andreea Pânzar

• SOCIETATEA PENTRU CULTURĂ ROMÂNEASCĂ „MIHAI EMINESCU” DIN REGIUNEA CERNĂUŢI •
• LIGA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI DIN REGIUNEA CERNĂUŢI - UCRAINA •
• ASOCIAŢIA CULTURALĂ FLONDOR RĂDĂUŢI - ROMÂNIA •

★ CERNĂUŢI - RĂDĂUŢI • An II • Nr. 8(14) • 2006 ★

„Ambasada Ucrainei acţionează cu întreaga responsabilitate, în concordanţă cu normele dreptului internaţional şi cu respectarea legislaţiei din România”

INTERVIU ACORDAT PERIODICULUI „CLOPOTUL BUCOVINEI” DE CĂTRE EXCELENŢA SA, DOMNUL YURII F. MALKO, AMBASADORUL EXTRAORDINAR ŞI PLENIPOTENŢIAR AL UCRAINEI ÎN ROMÂNIA

• Domnule Ambasador, cititorii ziarului nostru ar dori să cunoască biografia Domniei Voastre, adică să ne prezentaţi un Curriculum Vitae. Am fi de asemenea foarte îndatoraţi, dacă ne-aţi răspunde, şi la o altă întrebare: ce ştiaţi, până la sosirea Domniei Voastre la Bucureşti, despre România şi poporul român în general şi, îndeosebi, despre minoritatea ucraineană din România, în special?

• Dacă e vorba despre mine, pe scurt, atunci aflaţi că am 59 de ani. Am obţinut două diplome ale Universităţii de Stat „Taras Şevcenko” din Kiev: prima, de limbi străine, iar a doua în ştiinţe economice. Am început activitatea ca translator de limbă franceză în Algeria. La mijlocul anilor 70, câţiva ani am muncit la Camera de Comerţ şi Industrie a Ucrainei. Diplomaţia am început-o în anul 1979, în calitate de ataşat, apoi ca secretar III şi II, în cadrul Secţiei Organizaţii economice internaţionale din Ministerul Afacerilor Externe din Ucraina (pe vremea aceea R.S.S.U.). Între anii 1982-1986 am lucrat ca trimis în misiune în Elveţia ca secretar II în Reprezentanţa Permanentă a Ucrainei la Oficiul O.N.U. şi la alte organizaţii internaţionale din Geneva. După întoarcerea în patrie, am continuat serviciul diplomatic în Centrala M.A.E. Din momentul obţinerii independenţei Ucrainei-1991- şi până în anul 1993 am lucrat la Serviciul Probleme Internaţionale în cadrul Administraţiei Prezidenţiale din Ucraina. Apoi trei ani, adică până în 1996, am fost trimis în misiune la Bruxelles, unde am fost consilier-însărcinat al Ambasadei Ucrainei în Belgia. După expirarea acestei misiuni, am fost însărcinat ca şef al Departamentului de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică din M.A.E. Apoi, din 1997 până în anul 2000, am fost şef- adjunct în cadrul Serviciului Consiliului de Apărare şi Securitate Naţională din Ucraina, iar între anii 2000-2004, Ambasador al Ucrainei în Regatul Maroc, ca din 2002 să fiu şi Ambasador al Ucrainei în Mauritania (prin cumul).

Întorcându-mă la Kiev, mi-am continuat munca la serviciul meu mai vechi, adică la Serviciul Consiliului de Apărare şi Securitate Naţională (SCASN) din Ucraina. În sfârşit, în decembrie 2005, prin Decretul Preşedintelui Ucrainei am fost numit Ambasador al Ucrainei în România. Am sosit la Bucureşti şi am început să-mi exercit misiunea mea în ianuarie 2006.

Răspunzând la a doua întrebare, aş vrea să subliniez că, lucrând în sistemul M.A.E. al Ucrainei peste 25 de ani, evident într-un fel sau altul, aveam tangenţă şi cu problema românească. În afară de aceasta, sosirea mea la Bucureşti a fost precedată de o muncă intensă de informare şi de documentare privind istoria României, dezvoltarea naţiunii româneşti, cultura şi tradiţiile românilor. Se înţelege că de un interes mulţumitor au fost pentru mine sursele de informaţie despre minoritatea naţională ucraineană din România, zonele de răspândire, împrejurări istorice de aşezare, etc.

Dar e una să capeţi informaţii din sursele scrise şi, cu totul alta, să vizitezi tu însuţi locurile, să faci cunoştinţă nemijlocit cu ucrainenii din regiunile unde ei trăiesc compact, să vezi cu ochii şi să simţi ritmul şi viaţa lor. Deci apreciez, că personal, am un volum de cunoştinţe certe despre România şi despre minoritatea ucraineană, dar sunt conştient că toate acestea sunt încă minime. Năzuiesc să-mi îmbogăţesc nemijlocit impresiile prin călătorii prin ţară şi prin contacte cu oamenii.

• Până la desemnarea Domniei Voastre ca Ambasador al Ucrainei în România, aici, la Bucureşti, un aport însemnat l-au avut stimaţii ambasadori-diplomaţi precedenţi, de o înaltă autoritate, precum: Leontie Sănduleac, Oleksandr Cealei, Ihor Harcenko, Anton Buteiko şi Teofil Bauer. Noi am avut cu Domniile Lor bune relaţii şi am colaborat bine în folosul popoarelor noastre. Cum consideraţi Domnia Voastră, se va putea păstra nivelul înalt al activităţii diplomaţilor precedenţi şi dacă se poate înălţa nivelul de colaborare dintre Ucraina şi România în toate sferele de azi şi în perspectivă ?

• În primul rând, eu, cu plăcere, mă solidarizez la apreciere înaltă a Dumneavoastră referitor la activitatea diplomatică în România a colegilor predecesori, care s-au dovedit nu numai a fi buni patrioţi pentru ţara lor, dar, în acelaşi timp, şi luptători pentru statornicirea şi dezvoltarea relaţiilor ucraineano-române pe principiile bunei vecinătăţi, ajutor reciproc şi parteneriat, în concordanţă cu normele internaţionale recunoscute. În realitate, ei şi-au adus o contribuţie nepreţuită în construcţia relaţiilor dintre Ucraina şi România. Ei înşişi au făcut un drum pornind de la zero până la starea actuală, printr-un dialog ucraineano-român neobişnuit de activ pe linie politică, economică şi în sfera cultural - umană. În acest context, aş vrea încă o dată să amintesc înalta apreciere a evoluţiei relaţiilor cu România, prezentată de preşedintele Ucrainei, Victor Yuşcenko, în Adresarea sa din acest an din cadrul Radei Supreme a Ucrainei.

În general, doar dezvoltarea relaţiilor Ucrainei cu vecina România pe baza principiilor de bună vecinătate, încrederii reciproce şi a colaborării constructive, constituie una dintre priorităţile politicii externe a Ucrainei. Ca dovadă clară a acestora o constituie activizarea dialogului politic în decursul ultimului timp.

Astfel, vizita oficială a Preşedintelui Victor Yuşcenko în România în aprilie 2005, pezenţa Preşedintelui Traian Băsescu în ianuarie şi în decembrie anul trecut la Kiev, precum şi vizita oficială recentă a Şefului României în Ucraina demonstrează clar orientarea reciprocă a noii conduceri politice din ţările noastre pentru crearea unui climat politic, economic, convenţional egal şi informaţional favorabil care să permită contribuţia continuă în construcţia relaţiilor bilaterale ucraineano-române în spirit european.

În ajutorul acestui curs, în noiembrie 2005 a avut loc vizita oficială a ministrului de Externe al Ucrainei, Boris Tarasiuk, în România, ca răspuns la prezenţa în martie a anului trecut la Kiev a ministrului de Externe al României, Mihai Răzvan Ungureanu. Are loc sistematic schimbul de delegaţii la nivelul altor ministere şi instituţii precum şi a regiunilor de frontieră din ambele state.

De aceea, considerăm că în ultimul an s-a schimbat radical atmosfera relaţiilor între Ucraina şi România. A apărut o încredere mai mare, înţelegere reciprocă şi creşte dorinţa de a vedea în alte sfere, mai multe rezultate pozitive.

Are loc, de asemenea, apropierea ambelor state de spaţiul european şi de valorile euroatlantice. Se observă clar un vector unic în cadrul priorităţilor politicii externe şi întăririi principiilor democratice în ambele state. Toate acestea pot crea o bază pentru asigurarea evoluţiei pozitive în rezolvarea unor probleme contradictorii existente.

Iată că sunt condiţii datorită cărora putem considera că suntem într-o nouă etapă în dezvoltarea relaţiilor ucraineano-române. Problemele anterioare, treptat, îşi găsesc rezolvarea lor, iar eforturile puterii noi sunt concentrate pentru dezvoltarea potenţialului nostru solid bilateral într-un mod pozitiv.

• Probabil, Domnia Voastră, cunoaşteţi deja că în România sunt două organizaţii ucrainene: Uniunea Ucrainenilor din România (U.U.R.) şi Uniunea Democrată a Ucrainenilor din România (U.D.U.R.). Nu doresc în cadrul acestui interviu să analizez cauzele acestei dezbinări. Dar aş vrea să Vă întreb pe Domnia Voastră ca reprezentant al Patriei Istorice a ucrainenilor, cum Vă planificaţi să aveţi, Domniile Voastre, relaţiile cu cele două organizaţii ucrainene? Poate ar fi necesar ca Dumneavoastră să vă asumaţi anumite funcţii nemijlocite pentru a le da lor o mână de ajutor în a le uni, cât mai curând, într-o singură organizaţie ucraineană puternică din România?

(continuare în pagina 4)

REJUDECAREA PROCESULUI POLITIC AL LUI GHEORGHE FLONDOR
SENTINȚA CURȚII SUPREME DE JUSTIȚIE A ROMÂNIEI

ROMÂNIA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 9 JUDECĂTORI

DECIZIA nr.142 **Dosar nr.106/ 2002**

Ședința publică de la 9 decembrie 2002

PREȘEDINTE: Ruxandra Neagu	Vicepreședintele Curții Supreme de Justiție
Gabriel Ionescu	Președintele Secției Penale
Dragoș Bărcănescu	Președintele Secției Comerciale
Theodor Mrejeru	Președintele Secției de contencios administrativ
Emanuel Albu	-judecător
Adrian Bordea	-judecător
Ioan Griga	-judecător
Cornelia Silvia Marica	-judecător
Nicolae Mihai	-judecător

Prim magistrat asistent: Ioan Răileanu
Procuror: Cristina Nicoară

S-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție împotriva sentinței nr.675 din 18 iunie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și deciziei nr. 311 din 13 septembrie 1956 a Tribunalului Suprem Colegiul Militar, privind pe inculpații Pihăl Ioan, Flondor Gheorghe, Ostaficiuc Dumitru, Berariu Silviu, Ostafie Vasile, Besplitni Arcadie, Ilisei Ilie, Vizitiu Aurel și Bogaciu Dumitru.

În conformitate cu art.413 alin.1 din Codul de procedură penală, nu s-a dispus citarea inculpaților.

S-a prezentat Pânzar Mihai, ca mandatar al urmașilor inculpatului Flondor Gheorghe, care a depus memoriu.

Pentru toți inculpații s-a prezentat, ca apărător desemnat din oficiu, avocatul Constantin Nicolae.

Nu s-au formulat cereri prealabile.

Procurorul a susținut recursul în anulare, cerând să fie admis în sensul în care a fost formulat.

Apărătorul inculpaților a pus concluzii pentru admiterea recursului în anulare, cerând să se dispună casarea hotărârilor atacate și achitarea inculpaților.

CURTEA,

Asupra recursului în anulare de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința nr.675 din 18 iunie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară, au fost condamnați următorii inculpați:

- Pihăl Ioan (fiul lui Tudor și Maria, născut la 29 august 1880 în satul Popăuți, comuna Răchiți, județul Botoșani, pensionar, pregătire școala superioară de comerț, văduv, având 4 copii, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul Cluj-Napoca, strada Molotov nr. 45) la 12 ani detenție grea și confiscarea totală a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193 (1) alin.1, cu aplicarea art.157 din Codul penal anterior;
- Flondor Gheorghe (fiul lui Tudor și Maria, născut la 31 august 1892 în municipiul Roman, județul Neamț, agricultor, fost rezident regal și senator, absolvent al facultății de drept, divorțat, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul Sibiu, strada Kossuth nr.22) la 10 ani detențiune grea și confiscarea totală a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art 193(1) alin. 1, cu aplicarea art. 157 din Codul penal anterior;
- Ostaficiuc Dumitru (fiul lui Anton și Victoria, născut la 1 noiembrie 1902 în orașul Cernăuți- Ucraina, funcționar, absolvent al facultății de drept, căsătorit, având 2 copii, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în orașul Vatra- Dornei, strada Unirii nr.75, județul Suceava) la 8 ani detențiune grea și confiscarea parțială a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193(1) alin. 2 din Codul penal anterior;
- Berariu Silviu (fiul lui Gheorghe și Silvia, născut la 30 mai 1915 în municipiul Suceava, județul Suceava, fost ofițer de poliție, absolvent al facultății de drept, căsătorit, având un copil, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în orașul Vatra Dornei, strada Parcului nr.41, județul Suceava) la 6 ani detențiune grea și confiscarea parțială a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193(1) alin. 2 din Codul penal anterior;
- Ostafie Vasile (fiul lui Gheorghe și Frăsina, născut la 16 februarie 1906 în comuna Herța din fostul județ Dorohoi, Ucraina, avocat, absolvent al facultății de drept, necăsătorit, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul Timișoara, strada Izvor nr.6) la 8 ani detențiune grea și confiscarea parțială a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193(1) alin. 2 din Codul penal anterior;
- Besplitni Arcadie (fiul lui Nicolae și Iozefina, născut la 7 octombrie 1905 în orașul Cernăuți-Ucraina, referent tehnic, absolvent a! Academiei de comerț și industrie, căsătorit, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul Cluj-Napoca, strada Pata nr.4) la 6 ani detențiune grea și confiscarea parțială a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193(1) alin. 2 din Codul penal anterior;
- Ilie Ilisei (fiul lui Ioan și Paraschiva, născut la 30 iunie 1914 în satul Brăiești, comuna Cornul Luncii, județul Suceava, referent tehnic, pregătire 4 clase de liceu teoretic, căsătorit, are doi copii, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul Câmpulung Moldovenesc, strada Vasile Roaită nr.12, județul Suceava);
- Vizitiu Aurel (fiu din afara căsătoriei al Silviei, născut la 6 august 1918 în localitatea Burdujeni-municipiul Suceava, artist, fost polițist, absolvent al facultății de drept, căsătorit, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu în municipiul Cluj-Napoca, strada Dacia nr.3) și
- Bogaciu Dumitru (fiul lui Niță și Maria, născut la 15 noiembrie 1907 în satul Horia, comuna Axintele, județul Ialomița, administrator de sanatoriu, absolvent al liceului, căsătorit, nu are copii, fără antecedente penale, cu ultimul domiciliu la Sanatoriul TBC din comuna Balotești, județul Ilfov) la câte 5 ani detențiune grea și confiscarea parțială a averii pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art.193(1) alin.2 din Codul penal anterior, constatându-se că pedepsele privative de libertate aplicate acestor din urmă 3 inculpați sunt grațiate în întregime potrivit art.4 din Decretul nr.421/1955.

S-a reținut că inculpații suu-menționați, exercitându-și în mod excesiv atribuțiile funcțiilor ce le-au îndeplinit până la 23 august 1944, au desfășurat activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare, după cum urmează:

Inculpatul Pihăl Ioan, încadrat în poliție în anul 1903, a fost promovat în anul 1919 în funcția de șef al serviciului siguranță din Poliția orașului Cernăuți, fiind avansat în anul 1927 la gradul de subinspector în Inspectoratul de siguranță Cernăuți, funcție pe care a îndeplinit-o până în anul 1940, când a intrat în S.S.I., devenind rezident principal al Bucovinei.

Începând din anul 1922, inculpatul Pihăl Ioan și-a îndeplinit în mod excesiv atribuțiile ce i-au revenit în aceste funcții, de care s-a folosit pentru a desfășura activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

Astfel, în calitate de șef al Serviciului de siguranță Cernăuți, inculpatul Pihăl Ioan a descoperit, arestat și cercetat în anul 1922, prin folosirea personalului din subordine și a jandarmeriei, o organizație comunistă din care făceau parte Moise Beckerman, Malca Fedea, Rozenkrantz Simka și alții.

Același inculpat, folosindu-se de agentul Rudolf Glass și plutonierul de jandarmi Bosteag Gheorghe, a organizat efectuarea unei percheziții la domiciliul lui Maidanski Constantin, cu care ocazie au fost confiscate 4 manifeste comuniste, precum și alte percheziții și cercetări, ce au dus la descoperirea și arestarea mai multor elemente comuniste.

În anul 1929, inculpatul Pihăl Ioan a organizat, împreună cu subalternii săi, arestarea unui număr de 40 muncitori greviști, care au fost cercetați și deferiți justiției.

Tot în această perioadă, fiind informat despre ținerea unei ședințe cu caracter revoluționar la Cernăuți, același inculpat a luat măsuri de arestare și cercetare a celor 24 de persoane care au participat la ședința respectivă.

De asemenea, în timpul unei greve de protest, au fost arestate din dispoziția inculpatului Pihăl Ioan un număr de 43 elemente progresiste, iar la 1 august 1929 a raportat Direcției Generale a Siguranței că a arestat 55 persoane care răspândeau manifeste comuniste în Cernăuți.

Pentru anihilarea unei demonstrații muncitorești, inculpatul Pihăl Ioan a folosit un grup de huligani, punându-i să atace pe manifestanți cu ciomege, în care timp s-a procedat la arestarea elementelor comuniste.

În anul 1930, inculpatul Pihăl Ioan a arestat, cu ajutorul jandarmeriei, un grup de 7 persoane care desfășurau activitate revoluționară, luând măsuri de cercetare și de deferire a acestora justiției.

În urma acțiunilor organizate de acest inculpat, în perioada octombrie 1930-noiembrie 1932 s-a procedat la arestarea membrilor Comitetului regional al tineretului comunist din Bucovina, a membrilor Comitetului regional al „Ajutorului Roșu" (M.O.P.R.), a membrilor organizației elevilor revoluționari din Cernăuți, ai organizației studenților revoluționari din Cernăuți și ai secțiunii comitetului tineretului din Sadagura-Cernăuți.

În anii 1933-1934, din inițiativa inculpatului Pihăl Ioan, aprobată de șeful său Zahiu Dumitru, au mai fost descoperite și arestate 105 persoane care desfășurau activitate comunistă în orașele Hotin, Storojineț, Suceava, și Câmpulung-Moldovenesc, fiind arestate și trimise în judecată.

În anul 1940, după ce a fost pensionat, inculpatul Pihăl Ioan s-a încadrat în S.S.I., centrul nr.1 Cernăuți, fiind numit rezident principal al Bucovinei, în care calitate a continuat să acționeze contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

Inculpatul Flondor Gheorghe, fiind numit în anul 1939 în funcția de rezident regal pentru ținutul ce avea sediul la Cernăuți, a colaborat cu organele poliției și jandarmeriei, prin inspectorul Zahiu Dumitru, chestorul Bolohan Vasile, colonelul de jandarmi Brăiescu și generalul de jandarmi Barozi, desfășurând, împreună cu aceștia, activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

În acest scop, în calitatea sa de rezident regal, inculpatul Flondor Gheorghe a primit rapoarte periodice privind activitatea elementelor revoluționare din județele Cernăuți, Storojineț, Hotin, Câmpulung, Suceava și Dorohoi, pe baza cărora a prezentat dări de seamă Ministerului de Interne.

După primirea rapoartelor, acest inculpat a dat dispoziții să fie luate măsuri de prevenire a acțiunilor cu caracter revoluționar, fiind date ordine, de conducătorii polițiilor, pentru combaterea mișcării comuniste și a celei muncitorești.

În urma măsurilor luate din indicațiile date de inculpatul Flondor Gheorghe, în anul 1939 au fost arestate și trimise în judecată un număr de 19 elemente comuniste din Cernăuți.

Inculpatul Ostaficiuc Dumitru, fiind informator al siguranței din Cernăuți încă din perioada în care era student, în anul 1928 a fost încadrat ca agent de siguranță. Ulterior a fost avansat la gradul de comisar, apoi a devenit comisar șef și șef de siguranță.

Funcționând în poliție și siguranță până în anul 1944, acest inculpat a desfășurat activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

Astfel, la începutul activității sale din cadrul siguranței, inculpatul Ostaficiuc Dumitru a fost implicat în cenzurarea publicațiilor, în care scop se deplasa la chioșcurile unde se vindeau ziare și reviste, a efectuat percheziții, iar unde găsea broșuri sau ziare cu caracter comunist sau progresist proceda la confiscarea acestora și la arestarea celor care le dețineau.

În anul 1930, acest inculpat a participat la organizarea bandei de huligani ce a atacat pe demonstranții care cereau eliberarea a 19 comuniști arestați.

În perioada 1931-1932, același inculpat, însoțit de alți polițiști, au efectuat percheziții domiciliare unor persoane ce erau suspectate că desfășoară activitate revoluționară, confiscând publicațiile prin care se făcea propagandă comunistă.

În aducerea la îndeplinire a dispozițiilor date de rezidentul regal Gheorghe Flondor, inculpatul Ostaficiuc Dumitru a luat parte, împreună cu alți polițiști, la identificarea și arestarea a 250 de comuniști, care au fost internați, ulterior, în lagăr.

În perioada ianuarie- aprilie 1941, în care a îndeplinit funcția de șef al serviciului de siguranță al Inspectoratului de poliție Cernăuți, care era evacuat la Suceava, inculpatul Ostaficiuc Dumitru a dat ordine pentru combaterea acțiunilor comuniste și muncitorești, cerând să fie întocmite tabele cu suspecți, pe baza cărora persoanele incluse pe tabele au fost ulterior internate în lagăr.

Tot în această perioadă, inculpatul Ostaficiuc Dumitru a dat ordin șefului biroului de siguranță Botoșani să ia măsuri împotriva muncitorilor de la Fabrica de zahăr Ripiceni ce erau suspectați de activitate comunistă.

În anul 1942, după ce a revenit la Cernăuți, inculpatul Ostaficiuc Dumitru a organizat arestarea în masă a comuniștilor și etnicilor evrei, precum și internarea acestora în lagăre.

Inculpatul Berariu Silviu, funcționând în perioada 1941-1944 în poliție și siguranță, cu gradul de comisar și, apoi, ca șef al biroului de siguranță, a luat parte la raziile ce se făceau cu prilejul sărbătorilor muncitorești, precum și la arestarea și percheziționarea unor elemente comuniste.

În calitate de șef al biroului de siguranță Suceava, inculpatul Berariu Silviu a organizat razii, percheziții și arestări la sărbătorile muncitorești, a dispus supravegherea persoanelor suspectate că desfășoară activitate revoluționară, între care se aflau Roman Dumitru, Dumitrov Ioan și Lemache Serghie, iar ulterior, pe baza informațiilor primite, a luat măsuri de percheziționare și cercetare a acestora.

În ianuarie 1944, acest inculpat a descoperit și cercetat, prin subalternul său Popoiu Ovidiu, pe revoluționara Florica Bănățeanu, care a fost trimisă în judecată pentru faptul că răspundea știri transmise de postul de radio Moscova.

Inculpatul Ostafie Vasile, încadrat în poliție in anul 1933 și, apoi, în siguranță, unde a funcționat cu gradul de comisar până în anul 1944, a participat la razii, percheziții și cercetări organizate pe linie de siguranță împotriva elementelor comuniste, mai ales cu ocazia sărbătorilor muncitorești, în scopul de a împiedica activitatea revoluționară.

În perioada în care a funcționat la Poliția Vama-Câmpulung, inculpatul Ostafie Vasile a supravegheat elementele comuniste din zona respectivă, trimițând note informative cu privire la activitatea acestora.

Ulterior, făcând parte din echipa specială de siguranță din cadrul Inspectoratului Cernăuți, același inculpat a adunat informații și le-a transmis ierarhic, cu privire la formele specifice de activitate revoluționară, între care și în legătură cu „Asociația pentru apărarea drepturilor omului", despre care afirma că are menirea de a sprijini pe membrii organizației comuniste.

În cadrul măsurilor luate împotriva mișcărilor revoluționare, acest inculpat a dat dispoziții unităților de poliție din raza Inspectoratului de poliție Cernăuți să identifice pe membrii organizațiilor comuniste și pe cei care le sprijineau activitatea, în vederea trimiterii lor în judecată.

În perioada 1941-1944, inculpatul Ostafie Vasile a luat parte, împreună cu alți polițiști din Inspectoratul de poliție Cernăuți, la internarea în lagăr a etnicilor evrei suspectați că desfășurau activitate comunistă și revoluționară.

Inculpatul Besplitni Arcadie a fost încadrat în poliție și siguranță în anul 1939, funcționând cu gradul de impiegat, în care calitate îi reveneau, în principal, atribuții de birou.

Cu toate acestea, inculpatul Besplitni Arcadie a luat parte, împreună cu alți polițiști, la razii, percheziții și arestări organizate de siguranță împotriva elementelor comuniste și progresiste.

În perioada războiului antisovietic, acest inculpat, făcând parte din biroul lagăre, aflat sub conducerea inspectorului de siguranță Păun Mihail, a dat dispoziții unităților de poliție din raza Inspectoratului Cernăuți să identifice și să interneze în lagăre mai multe persoane ce erau suspectate că desfășurau activități progresiste.

În anul 1943, inculpatul Besplitni Arcadie a participat, împreună cu comisarul Smărăndoiu Nicolae, la descoperirea și arestarea membrilor organizației M.O.P.R., fiind citat prin ordin, pentru această realizare, în Buletinul nr.7 din mai 1943.

Inculpatul Ilisei Ilie a lucrat în poliție, ca agent de siguranță, în perioada 1941-1944, inițial la Poliția orașului Câmpulung-Moldovenesc, apoi în cadrul biroului de siguranță Cernăuți.

În perioada în care a funcționat la Poliția Câmpulung-Moldovenesc, acest inculpat a luat parte la raziile organizate cu ocazia sărbătorilor muncitorești și a supravegheat pe Budăi Vasile, Pircu Vasile, Crăciunescu și alte persoane care desfășurau activitate revoluționară, informând siguranța pentru a lua masuri de reprimare.

Ulterior, făcând parte din echipa specială de informații a Inspectoratului de poliție Cernăuți, inculpatul Ilisei Ilie a supravegheat elementele comuniste, culegând informații despre activitatea acestora și intocmindu-le fișe, pe baza cărora au fost efectuate percheziții și s-au luat măsuri de arestare.

În perioada 1942-1943, inculpatul Ilisei Ilie a participat la acțiuni de urmărire și de adunare de informații care au dus la descoperirea organizației revoluționare MOPR și la arestarea membrilor acesteia. Pentru această realizare a fost citat prin ordin de zi publicat în Buletinul nr.7 din mai 1943.

Tot acest inculpat, cu ocazia judecării elementelor comuniste, a cules informații privind mersul dezbaterilor și poziția adoptată de cei judecați.

Inculpatul Vizitiu Aurel a intrat în poliție în anul 1940, cu gradul de agent, funcționând la început în cadrul biroului de siguranță Cernăuți, care era evacuat la Suceava, iar ulterior, după ce a urmat un curs de ofițeri de poliție, a făcut parte, până în anul 1944, din serviciul de siguranță al Inspectoratului de poliție Cernăuți.

Atât în perioada în care a lucrat la Suceava, cât și după aceea, în cadrul serviciului de siguranță din Cernăuți, inculpatul Vizitiu Aurel a luat parte la razii, percheziții și arestări organizate împotriva elementelor muncitorești.

În îndeplinirea atribuțiilor ce i-au revenit, acest inculpat a semnalat superiorilor săi, la data de 12 ianuarie 1941, diferite acțiuni cu caracter revoluționar și a indicat numele deputaților din Sovietul Suprem al Republicii Moldovenești.

În perioada în care a lucrat la Cernăuți, inculpatul Vizitiu Aurel a verificat corespondențele P.T.T., pentru a afla eventualele legături dintre elementele revoluționare. De asemenea, a participat la arestarea și percheziționarea comunistei Dicman Carmen și a altor comuniști.

Tot în cadrul activității îndreptate împotriva mișcării revoluționare, inculpatul Vizitiu Aurel a întocmit și ținut tabele cu elementele comuniste, iar pe baza informațiilor ce le-a cules s-a trecut la internarea acestora în lagăre.

Inculpatul Bogaciu Dumitru, încadrat în anul 1937 cu gradul de agent de poliție, a fost promovat după puțin timp la gradul de comisar, funcționând în această calitate în cadrul Inspectoratului de poliție Cernăuți până în anul 1944.

În această perioadă, inculpatul Bogaciu Dumitru a participat la raziile organizate de siguranță cu ocazia sărbătorilor muncitorești, precum și la percheziționarea și arestarea unor persoane ce desfășurau activitate revoluționară.

În perioada 1938-1939, acest inculpat a urmărit și supravegheat pe revoluționarii Luteniuc Vasile și Sașa Pinchenzon, care pledau, ca avocați, într-un proces intentat unor elemente comuniste. În urma acestei acțiuni, au fost arestate patru persoane, între care și muncitorul Mantheim Beno de la Fabrica de săpun din Cernăuți, toate fiind ulterior condamnate.

Tot acest inculpat a participat la arestarea și internarea în lagăr a unor etnici evrei și a altor persoane suspectate că desfășurau activitate comunistă.

Împotriva sentinței au declarat recurs inculpații Pihăl Ioan, Flondor Gheorghe, Berariu Silviu și Besplitni Arcadie, recursurile acestora fiind respinse prin decizia nr.311 din 13 septembrie 1956 a Tribunalului Suprem-Colegiul Militar.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a declarat recurs în anulare împotriva celor două hotărâri, invocând temeiul înscris în art. 410 alin. 1 partea I pct.2 teza I din Codul de procedură penală.

S-a susținut că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost condamnați, deoarece din probele administrate nu rezultă aspecte de îndeplinire excesivă a atribuțiilor ce le-au revenit din funcțiile deținute.

S-a relevat, în acest sens, că actele dosarului au scos în evidență că toți inculpații au acționat în limitele permise de dispozițiile legale ce erau în vigoare în perioadele de timp în care au făcut parte din aparatul de stat.

S-a mai învederat că măsurile luate și dispozițiile date de inculpatul Flondor Gheorghe ca rezident regal și de inculpatul Pihăl Ioan în calitate de subinspector de siguranță, ca și modul în care ceilalți inculpați și-au îndeplinit îndatoririle ce le-au revenit din funcțiile de execuție în cadrul fostei poliții de siguranță, au vizat numai combaterea acțiunilor de încălcare vădită a legii, între care se înscriau și activitățile cu caracter comunist subversiv, puse în slujba unei puteri străine.

Reliefându-se că, prin dispozițiile date în calitatea sa de rezident regal, pe baza informațiilor primite de la organele de poliție și de jandarmerie, inculpatul Flondor Gheorghe nu a urmărit decât asigurarea ordinii publice și combaterea acțiunilor îndreptate împotriva siguranței statului, s-a susținut că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193(1) alin.1 din Codul penal anterior, iar ca urmare s-a cerut achitarea acestui inculpat în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală și înlăturarea pedepsei complementare a confiscării averii.

Totodată, subliniindu-se că și ceilalți inculpați și-au exercitat în mod neexcesiv atribuțiile funcțiilor îndeplinite în poliția de siguranță, iar prin raziile, perchezițiile, arestările și cercetările ce le-au dispus sau la efectuarea cărora au participat, nu au urmărit decât combaterea prin mijloace specifice, reglementate de legile de atunci, a acțiunilor unor elemente care vizau destabilizarea statului și tulburarea ordinii publice, s-a cerut să se constate că faptele lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii pentru care au fost condamnați și să se dispună să fie achitați, precum și să fie înlăturată pedeapsa complementară a confiscării averii ce li s-a aplicat.

Recursul în anulare este fondat.

Potrivit art.193(1) alin.1 din Codul penal anterior, „activitatea intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare, desfășurată într-un post de răspundere în aparatul de stat sau într-un serviciu secret pe timpul regimului burghezo-moșieresc era pedepsită cu detențiunea grea pe viață și confiscarea totală a averii", iar prin alineatul 2 al aceluiași articol se prevedea că „dacă fapta prevăzută la alineatul precedent a fost săvârșită într-un alt post decât unul de răspundere, pedeapsa va fi detențiunea grea de la 5 la 25 de ani și confiscarea totală sau parțială a averii".

Or, din examinarea actelor dosarului nu rezultă că activitățile desfășurate de inculpatul Flondor Gheorghe în calitate de rezident regal, iar de ceilalți opt inculpați în cadrul aparatului poliției de siguranță ar prezenta continuitatea și gravitatea care să justifice caracterizarea lor ca fiind intens desfășurate împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

Este adevărat că, așa cum s-a reținut prin hotărârile atacate, inculpatul Flondor Gheorghe a colaborat în perioada 1939-1940, în care a fost rezident regal, cu organele poliției și jandarmeriei, care îi erau subordonate, primind rapoarte de la conducerile acestor organe și dându-le dispoziții să ia măsuri de prevenire și combatere a activității membrilor organizațiilor comuniste și a altor elemente implicate în acțiuni îndreptate împotriva statului român.

Totodată, din actele dosarului reiese că, în urma măsurilor luate de organele de poliție și de jandarmerie, atât pe baza dispozițiilor date de acest inculpat, cât și în îndeplinirea atribuțiilor lor specifice și a ordinelor primite de la eșaloanele cărora le erau subordonate și cercetate elementele comuniste, precum și alte persoane care desfășurau activitate sub influența acestora.

De asemenea, este incontestabil că și inculpații Pihăl Ioan, Ostaficiuc Dumitru, Berariu Silviu, Ostafie Vasile, Besplitni Arcadie, Ilisei Ilie, Vizitiu Aurel și Bogaciu Dumitru au acționat în perioadele de timp în care au făcut parte din aparatul poliției de siguranță din proprie inițiativă sau în executarea ordinelor primite, în raport cu atribuțiile specifice ce le-au revenit în cadrul acestui aparat, organizând sau participând la razii, urmăriri, arestări și cercetări îndreptate împotriva elementelor comuniste și a celor aflate sub influența lor.

Dar, dispozițiile date, măsurile luate și, respectiv, implicarea inculpaților menționați în executarea acestora nu au depășit limitele atribuțiilor ce le reveneau din dispozițiile legale în vigoare, iar împrejurările rezultate din probele administrate nu justifică aprecierea că vreunul dintre ei ar fi acționat excesiv în aducerea la îndeplinirea îndatoririlor funcțiilor îndeplinite.

În acesată privință, este de observat că vinovăția inculpatului Flondor Gheorghe a fost reținută pe baza declarațiilor coinculpatului Pihăl Ioan și ale martorilor Boca Gheorghe, Clipa Arcadie, Axman Carol, Haber Clara, Bolocan Vasile, Costineanu Titus, precum și pe baza unui articol publicat în ziarul sovietic „Isvestia" nr.151 din 3 iulie 1940.

Din declarațiile avute în vedere de prima instanță nu rezultă, însă, că inculpatul Flondor Gheorghe și-ar fi depășit atribuțiile sale firești prin modul în care și-a îndeplinit îndatoririle ce-i reveneau din funcția de rezident regal, fiecare dintre martorii menționați, ca și coinculpatul Pihăl Ioan făcând doar referiri cu caracter general cu privire la dispozițiile date de Flondor Gheorghe pe linia combaterii elementelor comuniste și a oricăror acțiuni cu caracter subversiv, fără să releve aspecte de restrângere a drepturilor cetățenești sau de folosire de metode nepermise pentru obținerea de mărturisiri sau pentru lipsirea de libertate a persoanelor vizate prin indicațiile date de el (filele 235-236, 237, 238, 239, 240-241, 242-243, 244-245, 246-247 vol.II, 106-107, 113-119, 152 vol.XI).

Tot astfel, articolul publicat în ziarul sovietic „Isvestia" nr.151 din 3 iulie 1940 conține doar comentarii tendențioase, cu caracter general, referitoare la atitudinea inculpatului Flondor Gheorghe față de țăranii basarabeni, bazate pe concluzii de natură emoțională deduse din faptul că acest inculpat era proprietar de moșie (filele 248-254 vol.II).

În ceea ce privește pe inculpații Pihăl Ioan, Ostaficiuc Dumitru, Berariu Silviu, Ostafie Vasile, Besplitni Arcadie, Ilie Ilisei, Vizitiu Aurel și Bogaciu Dumitru, este de reținut că toți au recunoscut că au făcut parte din fosta poliție de siguranță în perioadele menționate în sentință, precum și că au desfășurat activități specifice inerente acestei apartenențe, dar au negat orice implicare în acțiuni de reprimare ca urmare a îndeplinirii excesive a atribuțiilor ce le reveneau din funcțiile ce le-au avut, susținând constant că nu au depășit în nici un caz limitele impuse de reglementările ce erau atunci în vigoare (filele 23-46, 281-303, 364-373, 399-417, 477-491, 525-532, 572-579 și 625-634 vol. II 106-107, 109, 110, 111, 112, 113, 114 și 115 vol. XI).

Pe de altă parte, martorii Burada Alexandru, Boca Gheorghe, Braha Aurel, Vilcinschi Ștefan, Anagnastopol Nicolai, Costineanu Titus, Winther Adolf, Scurtu Natalia-Corotcov, Mleșniță Aurel, Bolocan Vasile, Vatreanu Ioan, Lațcu Ioan, Moga Ioan, Braha Chimon, Popescu Ioan, Paulian Artemie, Kleiner Ozias, Săvulescu Nicolae, Sachelarie Neculai, Straub Iosif, Moroșan Alexa, Prisecaru Vasile, Popoiu Ovidiu, Miliutin Leonida, Ivănuță Ilie, Niculescu Gheorghe, Drinceanu Ioan, Neagu Teofist, Aciocârlănoaie Vasile, Mihalcu Ilie, la depozițiile cărora s-a făcut referire prin sentință, nu au relatat că vreunul dintre cei opt inculpați și-ar fi exercitat în mod abuziv atribuțiile și că ar fi avut atitudini neomenoase față de persoanele vizate de poliția de siguranță (filele 47-51, 52-56, 57-58, 59-60, 61, 62-67, 68-71, 72-73, 74-76, 77-79, 80-82, 304-306, 307-308, 309-310, 311, 312-314, 317, 318-319, 320-321, 322-323, 324, 325-326, 327-328, 329-330, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 418-419, 420-422, 423-425, 426-427, 428-430, 431-433, 434-435, 436-437, 438-439, 440-441, 442-443, 444, 445-446, 447, 448-450, 492, 493-494, 533-535, 536-537, 538-539, 540-541, 542-543, 544, 545-546, 582-584, 585-586, 587, 588-589, 590-591, 592-594, 635-637, 638-639, 642, 643, 644-646, 647 vol.II, 118-119, 123, 125, 129, 132, 133, 134, 135, 137, 138, 140, 144, 146, 149, 150, 151, 152 vol. XI).

Tot astfel, nici din documentele privind activitatea inculpaților în cadrul formațiunilor de siguranță din care au făcut parte, avute în vedere de prima instanță la reținerea vinovăției nu rezultă aspecte de natură a releva un comportament excesiv din partea acestora, practicat în scop vădit represiv și fără să fie justificat de necesitatea menținerii ordinii publice sau a combaterii acțiunilor de destabilizare a statului (filele 85-194, 258, 260, 331-339, 341-344, 453-454, 499-503, 595-602 vol. II).

În atare situație, rezultând că atât inculpatul Flondor Gheorghe, în calitate de rezident regal, cât și ceilalți opt inculpați, în îndeplinirea funcțiilor ce le-au deținut în poliția de siguranță, nu și-au exercitat în mod abuziv atribuțiile ce le-au revenit, ci au acționat în limitele impuse de legile existente, se constată că prin dispozițiile date, măsurile luate și, respectiv, prin participarea la executarea acestora, în raport cu sarcinile specifice fiecăruia, nu s-a realizat cerința ca activitatea lor să poată fi apreciată ca intens desfășurată împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare.

Așa fiind, în raport cu lipsa caracterului de intensitate cerut de dispozițiile art.193(1) alin. 1 și 2 din Codul penal anterior, activitatea desfășurată de inculpați în aparatul de stat, pe linia combaterii unor acțiuni ale organizațiilor comuniste din România și ale persoanelor aflate sub influența acestora, nu întrunește, sub aspectul laturii obiective și al celei subiective, elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost condamnați.

Ca urmare, se constată că ambele hotărâri sunt supuse cazului de casare prevăzut de art.389(9) alin.1 pct.12 teza I din Codul de procedură penală, corespunzând temeiului înscris în art. 410 alin.1 partea I pct.2 teza I din același cod, ce a fost invocat prin recursul în anulare.

În consecință, în conformitate cu dispozițiile art.414(1) alin.1, cu referire la art. 385(15) pct.2 lit.b din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în anulare, a se casa hotărârile atacate și a se dispune achitarea inculpaților în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, precum și înlăturarea pedepsei complementare a confiscării averii.

Totodată, mai urmează a se dispune ca onorariile de avocat, pentru apărarea din oficiu a inculpaților să fie plătite din fondul Ministerului Justiției

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul în anulare declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Casează sentința nr. 675 din 18 iunie 1956 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară și decizia nr.311 din 13 septembrie 1956 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar.

În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d din Codul de procedură penală, achită pe inculpații Pihăl Ioan și Flondor Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art. 193(1) din Codul penal anterior, iar pe inculpații Ostaficiuc Dumitru, Berariu Silviu Ostafie Vasile, Besplitni Arcadie, Ilie Ilisei, Vizitiu Aurel și Bogaciu Dumitru pentru infracțiunea de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare prevăzută de art.193(1) alin.2 din Codul penal anterior.

Înlătură pedeapsa complementară a confiscării averii, aplicată inculpaților sus-menționați.

Onorariile de avocat pentru apărarea din oficiu a inculpaților, în sumă de câte 300.000 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Pronunțată, în ședință publică, azi 9 decembrie 2002.

„Ambasada Ucrainei acționează cu întreaga responsabilitate, în concordanță cu normele dreptului internațional și cu respectarea legislației din România”

(urmare din pagina 1)

• Conducerea politică de azi a Ucrainei a recunoscut activitatea ucrainenilor de peste hotare ca una dintre prioritățile instituțiilor politicii externe din țara noastră și a instituțiilor diplomatice, acreditate în țările unde trăiesc compact etnici ucraineni. Această abordare este condiționată de conștientizarea faptului că diaspora ucraineană are un rol important, deși nu întotdeauna potențialul lor este materializat în influențarea pozitivă asupra întregului complex al relațiilor bilaterale dintre Ucraina cu statele pe teritoriul cărora trăiesc ucraineni externi. O prioritate aparte este luată în considerație în cadrul concepției colaborării Ambasadei cu ucrainenii din România și cu structurile lor organizatorice. În acest caz, Ambasada Ucrainei acționează cu întreaga responsabilitate în concordanță cu normele dreptului internațional și cu respectarea legislației naționale din România.

În activitatea sa cotidiană Ambasada efectuează monitorizarea stării de respectare a cerințelor de limbă, de învățământ și de cultură a ucrainenilor, întrucât, în acord cu drepturile internaționale privind asigurarea nevoilor corespunzătoare a minorităților naționale, aceasta constituie o obligație din partea statului, pe teritoriul căruia ei trăiesc. În paralel, Ambasada se străduiește să ajute la maximum activitatea structurilor organizatorice a ucrainenilor din România și să le asigure legătura lor cu Patria Istorică. În special aș vrea să vă asigur de faptul că în colaborarea efectivă cu comunitatea ucraineană din țara în care suntem acreditați, într-o măsură mare nu va depinde numai de eforturile Ambasadei, ci și de inițiativa chiar a ucrainenilor din România. Personal, ca șef al misiunii diplomatice, am în vedere ca, periodic, să vizitez regiunile unde trăiesc compact ucrainenii din România pentru a cunoaște starea lor reală în asigurarea drepturilor lor, să mă întâlnesc cu conducătorii organelor locale ale puterii din aceste regiuni cu scopul, ca împreună să identificăm căile posibile pentru satisfacerea mai mare a nevoilor culturale, de învățământ, de limbă și informaționale a etnicilor ucraineni. În mod aparte în decursul lunii martie deja am avut prilejul să fac o vizită de lucru în localitățile populate cu ucraineni din sudul Bucovinei, iar apoi urmează, ca în curând, asemenea întâlniri să avem și cu ucrainenii din Dobrogea și Banat.

Aș vrea să vă asigur că în limitele activității noastre și în această direcție, Ambasada nu face diferențiere între diferitele structuri organizatorice ale ucrainenilor din România.

Din punct de vedere formal, prezența într-un stat a uneia sau mai multor organizații ucrainene, aprioric, nu constituie o problemă, important este aceea ca aceste organizații să-și găsească nișa lor proprie în activitatea lor nobilă de afirmare a intereselor ucrainene din România. Desigur că unitatea organizatorică a ucrainenilor din România ar facilita mai mult, efectiv activitatea spre binele comunității ucrainenilor, întrucât este cunoscut că, acolo unde doi se ceartă, întotdeauna câștigă al treilea. Totuși, posibilitățile Ambasadei în sfera ajutorării înnoirii unității organizatorice a comunității ucrainene sunt limitate, ținând cont că ea nu are dreptul să se amestece în problemele interne ale statului în care este acreditată. Eu sper că ambele conduceri, ale U.R.U.-ului și U.D.U.R.-ului, singure își vor conștientiza „plusurile” și „minusurile” unității și independenței și vor trage concluzii corespunzătoare cu privire la modul cum trebuie să te organizezi pentru a pregăti o colaborare efectivă și eficientă.

• În România, din nefericire, unii reprezentanți ai mass-media ridică glasul, afirmând că românii din Ucraina nu se bucură de nici un drept, iar, în schimb, ucrainenii din România se bucură, în comparație cu cei mai de sus, de drepturi cu mult mai mari. Cum ați comenta Domnia Voastră asemenea afirmații?

• După convingerea mea adâncă, prezența pe teritoriul statului vecin a comunităților etnice înrudite ale altui stat constituie un factor care trebuie în mod obiectiv să apropie statele și popoarele corespunzătoare.

Totuși nimeni nu este speriat de prezența în țările vecine, în acest caz în România și în Ucraina, a forțelor politice care reușesc printr-o exploatare, fără bună credință, a problematicii minorităților naționale, în exclusivitate, în interes mercantil, care nu au nimic comun cu grija față de minoritățile corespunzătoare. În acest context, acea mass-media care speculează pe tema problematicii minorităților naționale, poate fi caracterizată doar ca un amplificator al forțelor politice iresponsabile citate mai sus. În legătură cu aceasta, eu n-am intenții să intru în polemică cu asemenea rarități. Legat de situația reală a asigurării drepturilor minorității române din Ucraina pot aduce câteva date statistice care în modul cel mai clar vor caracteriza această problematică întrucât se cunoaște că „faptele vorbesc”.

Bunăoară, în Ucraina funcționează 96 de instituții de învățământ general cu predare în limba română pentru toate disciplinele. Cadrele pedagogice pentru aceste școli se pregătesc la Universitățile din Cernăuți și Ujgorod și la Institutul Pedagogic din Izmail.

Radiodifuziunile de stat regionale din Cernăuți, Transcarpatia și Odesa asigură transmisia radio în limba română, care, în totalitate, însumează 360 de ore pe an, iar 158 de ore, pe an, sunt emisiuni TV în limba română. Cerințele informaționale ale comunității românești, de asemenea, se realizează prin editarea regulată a peste zece titluri de periodice tipărite în limba română.

De asemenea, serviciul religios se desfășoară exclusiv în limba română în peste o sută de biserici ortodoxe și în cincizeci de biserici protestante din Ucraina.

Comunitatea românească, de asemenea, este reprezentată în organele regionale și raionale alese, unde ea trăiește compact.

La nevoie, această enumerare poate fi continuată. Dar, chiar această „statistică” constituie un indicator principal al stării reale a comunității românești din Ucraina ceea ce face ca etnicii români din țara noastră să se simtă ca cetățeni ai statului cu drepturi depline.

În timpul vizitei recente a Președintelui României în Ucraina, în decursul căreia el a vizitat și regiunile unde trăiește compact minoritatea Românească, domnul Traian Băsescu a avut posibilitatea să se convingă personal despre felul cum trăiesc românii în Ucraina și să-și formeze concluzii personale cu privire la nivelul la care Statul Ucrainean asigură drepturile românilor de pe teritoriul său.

În același timp, eu nu vreau să fac comparații privitoare la drepturile minorităților, care dintre state asigură mai bine drepturile minorităților de pe teritoriul său. Dumneavoastră, ca reprezentant al comunității ucrainene din România, puteți mai bine să comparați, folosind statistica mea, cu acele posibilități garantate dumneavoastră de stat. Aș vrea doar să-mi exprim nădejdea că prin intrarea României în U.E., vor avea loc schimbări pozitive și în sfera asigurării drepturilor ucrainenilor la învățământ în limba maternă și la păstrarea identității lor naționale.

• Recent, mijloacele de informare în masă au comunicat despre hotărârea Guvernului din Ucraina de a aloca 17.8 milioane dolari S.U.A. pentru terminarea construcției Canalului Bâstroe. Legat de această problemă, ne este cunoscut faptul că în cadrul vizitei în Ucraina a Președintelui României, Traian Băsescu, a fost adoptată o hotărâre privind formarea "Comisiei Iușcenko-Băsescu" care, printre altele, va avea ca scop analiza problemei delicate care se referă la Canalul Dunăre-Marea Neagră. Nu cumva se prevede o anumită contradicție în acest domeniu?

• În primul rând, aș vrea, de la început, să fac precizarea că se vorbește nu despre construcția canalului de transport pe apă, ci despre reabilitarea lui. Legat de conținutul întrebării puse de dumneavoastră, atunci, după convingerea mea, prima și a doua parte a ei, nu se contrazic în totalitate una cu cealaltă. Problema se rezumă la aceea că proiectul ucrainean de refacere a căii de transport pe apă, de adâncime, Dunăre-Marea Neagră, prin Canalul Bâstroe, are ca țintă realizarea problemei social-economice a zonei Transdunărene ucrainene ca o zonă dintre cele mai defavorizate regiuni din țara noastră. Acest proiect are ca scop nu numai a înviora viața, prin realizarea sistemului de transport local, dar și pentru a facilita dezvoltarea transportului de mărfuri din Marea Neagră spre Europa și invers.

Refacerea lui în totalitate răspunde năzuințelor noastre privitoare la integrarea în structurile europene și euroatlantice, la participarea activă la dezvoltarea transeuropeană și transcontinentală a coridoarelor de transport.

Având ca scop asigurarea dezvoltării constante a regiunii, prin realizarea acestui proiect, Ucraina năzuiește să găsească o balanță înțeleaptă între dezvoltarea social-economică și problemele protejării mediului înconjurător. Noi recunoaștem importanța protejării și dezvoltării în numele generațiilor viitoare a colțului unic al naturii de o importanță universală, așa cum este Delta Dunării, precum și statutul protejării naturii care se reglementează prin legile ucrainene și prin legislația internațională în această sferă. În acest context, facem tot posibilul ca să ne înțelegem și să corijăm planurile noastre gospodărești prin respectarea unor tratate bilaterale și multilaterale.

Acum, împreună cu multe organizații internaționale de protecție a naturii, mai desfășurăm o monitorizare privind aprecierea influenței proiectului refacerii prin adâncirea traseului Dunăre-Marea Neagră, prin Canalul Bâstroe, asupra ecosistemului Deltei Dunării. Rezultatele finale ale observației corespunzătoare au fost discutate în timpul Seminarului internațional științifico-practic care s-a desfășurat la Odesa în zilele de 27-28 martie anul trecut. S-a căzut de acord să se continue monitorizarea întregii Delte a Dunării sub egida organizațiilor internaționale.

În realizarea acestui proiect, mai acordăm o atenție importantă colaborării cu România. În timpul ultimei vizite a Președintelui României în Ucraina din 2-3 februarie a.c., a fost practic creată Comisia Prezidențială Comună Ucraina-România care va fi condusă de președinții celor două state, Victor Iușcenko și Traian Băsescu. Unul dintre comitetele acestei Comisii se va ocupa nemijlocit de problemele dezvoltării constante și protejării mediului înconjurător. Există înțelegere ca guvernele, atât al Ucrainei, cât și al României, să facă pași comuni pentru a nu permite degradarea Deltei Dunării. Bazându-se pe nivelul înalt de încredere și înțelegere obținut între țările noastre, Ucraina nădăjduiește că vor fi găsite căile de înțelegere reciprocă în realizarea problemelor prin îmbinarea tuturor necesităților, prin dezvoltarea constantă și protejarea mediului înconjurător.

• Ce-ați vrea să transmiteți stimaților noștri cititori români și ucraineni chiar la începutul activității Domniei Voastre, importantă, și după cum se știe, nu ușoară, în cadrul cărei activități Domnia Voastră sunteți împuternicit să reprezentați în România mărețul, vecinul și noul stat european Ucraina?

• Cu o satisfacție enormă transmit tuturor stimaților cititori, români și ucraineni, indiferent de apartenența lor cetățenească și de locul lor de viață cuvinte de profund respect cu încredințarea că încep activitatea mea cu simțul deplinei înțelegeri a marii responsabilități ce-mi revine și cu care m-a însărcinat conducerea statului meu. Aș vrea ca în inimile și sufletele Voastre să trăiască dragostea și respectul pentru Ucraina și România, pentru România și Ucraina, ai căror cetățeni sunteți și țări care vă particularizează Patria Voastră Istorică. Pentru ca noi toți, împreună, să fim încrezători în viitorul lor fericit, puternice, democratice, europene și civilizate în Uniunea Europeană.

Aș vrea, ca în afara celor deja exprimate, să adresez o urare sinceră tuturor cititorilor și fiecăruia în parte, fiecărei familii bunăstare, sănătate deplină, fericire familială, pace, prosperitate fiecărei așezări!

• În numele cititorilor vă întorc aceleași urări de bine, de sănătate și de succes în minunata și respectabila activitate a Dumneavoastră, aceea de diplomat, pentru întărirea concretă și nouă a relațiilor multilaterale dintre Ucraina și România în general și de susținere morală a comunității ucrainene din România.

Vivat, crescat, floreat, stimate Iurii Malko!

Interviu consemnat în ucraineană și tradus în română de
prof. Vichentie Nicolaiciuc

Fondator și Senior editor :
Arcadie Opaiț
Certificat de înregistrare ЧЦ - 290
eliberat la 25-03-2005.
Președinte de onoare:
Alexandru Racovitză - Flondor
Redactor Șef: Mihai Pânzaru-Bucovina
Redactor Șef adjunct:
Vichentie Nicolaiciuc

Redacția:
Mircea Rusu, Genoveva Filip,
Miruna Loghin
Adresa Redacției:
Cernăuți, Piața Centrală nr. 9
Tehnoredactare computerizată:Rose Matei
Autorii poartă răspunderea pentru conținutul articolelor. Punctul de vedere al redacției poate să nu coincidă întotdeauna cu al autorului.

Asociația Culturală Flondor
ISSN 1841-4664

Imprimare

Tipografia '

Tiraj : 25000 exemplare
Comanda

Difuzare gratuită

"ДЗВІН БУКОВИНИ"
Засновник: Опаіц Аркадій
Сильвестрович
Адреса: УКРАЇНА, м. Чернівці 58000,
Центральна площа №9.